

de faste Lærere, der har Zoologi. Naar man veed, at denne Mand er en af de dygtigste paa sin Plads derude, saa vil jeg nok sige, at der i det Mindste havde været ligesaa god Grund til det som til at tage Docenten i Fysik op iblandt dem. Seg vil kun gjøre opmærksom paa, at den almindelige Zoologi ude ved Højskolen, som altsaa særlig maa gives for Veterinærerne og den Slags Folk, ikke vil være aldeles tilstrækkelig herten til Skovbrugerne eller til Agerbrugerne. Det er i Grunden tre forskjellige Sider. Naar der nu imidlertid skal holdes mere end et Foredrag over samme Emne, vil der blive et meget større Arbeide til vedkommende Mand. Naar jeg derfor er med til at foreslaa, at han ansættes, er det i Haab om, at han vil forstaa at indrette Foredragene for Veterinærerne, som de bør have dem, for Skovbrugerne, som de, og for Landbrugerne, som de bør have dem. Seg vil samtidig kun sige, at med Hensyn til Forstændene, altsaa Skovbrugerne, er der vist en temmelig stor Opgave at løse for Højskolen. Derjom vi skulle sammenligne os med de Forstskoler, som findes nede i Tydskland, maa vi rigtignok indrømme, at vi staa langt tilbage. Da der nu er kommet en stor Interesse op i vort Folk for Skovbrug, og jeg vil sige ikke mindst i Sjælland, mener jeg, at der virkelig burde gjøres Noget, for at denne Mand særlig kunde lægge sig efter den Zoologi, som angaar Skovbruget, haade hvad der kan staae, og hvad der kan gavne det, altsaa særlig med Hensyn til Videnskaben om og Kjendstaben til de Dyr og Insekter, som staa i Forhold til Skovvæsenet. Naar nu dertil kommer, at et Fag som Mikroskopii meget godt tillige kunde lægges over paa denne Mand og maaske i det Mindste i Fremtiden blive nok saa godt røgtet som paa det Sted, det nu ligger, saa mener jeg, at der er mere end tilstrækkelig Grund til at ansætte ham, og jeg vil kun sige, at jeg ikke viger tilbage for, selv om Forslaget falder her ved denne Behandling, at holde denne Mand oppe til 3die Behandling. Seg er, efter det Kjendskab jeg har til Forholdene, overbevist om, at det er en Mand, man bør sikke sig ved Skolen, og det gjør man ikke, naar man lader ham blive staaende som Docent; thi derjom der virkelig skulde komme Tilbud til ham, og det kunde der nemt komme, da han er en Dygtighed, saa kunde han let forlade Skolen, og jeg tror, det vilde være for stort et Tab for den. Med Hensyn til Endringen Nr. 5, der gaar ud paa at indskrænke Professorstitlernes Antal til 6, ha har Mindretallet gjort det, forbi det gif

ud fra, efter det Kjendskab man havde til Lærerkrafterne derude, at 6 Professorstitler vilde være tilstrækkeligt for Tiden, dersom man virkelig vil have dem til Andet end Stads. Derjom man derved vil forstaa, at man, saasnart man faar Titel som Professor, i Virkeligheden ikke længere skal betragtes som Lærer, men som Videnskabssdyrker, saa kan jeg forstaa det, og saa komme vi jo ogsaa i Grunden noget nærmere over mod den Tanke, som det ærede Medlem for Ribe (Buff) saa tidt har pointeret her, nemlig at vi saae vort Landbrugsuniversitet ligesaa godt derude som andetsteds. Men jeg veed nu ikke, om det er saa. Naar jeg slaar op og ser f. Ex. paa den Liste, der findes i Betænkningen Side 15 over de nu Ansatte, kommer jeg ganske vist til at sige til mig selv: Det er dog vist vel meget, naar vi i Grunden se paa det Arbeide, som gjøres. Seg skal kun gjøre opmærksom paa, at iblandt de forskjellige Folk, hvis Virksomheder her ere anførte, ville De blandt Andet finde, at der er En, som kun har Forpligtelse til at holde Forelæsninger fra 1ste November til 31te Marts, 6 Timer om Ugen, og i Mai og Juni 3 Timer om Ugen, hvilket i Alt vil sige 150 Timer om Aaret. Derjom det nu var saaledes, at man saa bestemt kunde paapege og sige: Ja, men her er en stor Videnskabsdyrkning ved Siden af, saa kunde man naturligvis nok gjøre sig fortrolig med Tanken; men noget Saadant har jeg ikke kunnet opdage, og rimeligvis eksisterer den heller ikke. Seg mener derfor, at det maa være tilstrækkeligt at give 6 denne Titel. Med Hensyn til Udvalgets Flertals Endring under Nr. 6, der gaar ud paa at forhøje Direktørernes Lønning, var det mig i Grunden lidt paafaldende, hvad jeg hørte angaaende Motiveringen af denne fra det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen) og ige, da jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem mente, at dette burde allerbedst have været ordnet, naar hele Udvalget sagde: Vi opsatte Bestemmelsen angaaende Lønningerne til senere. Dermed greb det ærede Medlem Veiligheden til at fortælle os, at disse Lønninger vare saa meget smaa. Seg haaber, at man, naar dette i Fremtiden skal fastsættes, da virkelig vil stille disse Mænd saaledes, at man kan sige, at de kunne leve ordentlig, og at de virkelig have Noget for deres Arbeide, men at man ogsaa vil tage tilbørligt Hensyn til det Arbeide, der gjøres derude. Seg har ikke Noget imod, at vore Embedsmænd faae en god Løn; men jeg forlanger ogsaa, at de saa skulle have fuldt Arbeide, at de virkelig skulle gjøre Noget